

[Niels Helveg Petersen]

også er dem, der er mest i nød. Vi har en begrænset kapacitet, og derfor er det også en overvejelse, vi er nødt til at gå ind i. Derfor er det også rimeligt nok at gå ind i en overvejelse af, om man skal have en mulighed for at afvise mennesker, der ikke er i fare, eller som ikke er i risiko for hjemsendelse fra det opholdsland, hvori de befinder sig.

Så langt kan jeg altså se der er behov for at se på vores lovgivning, men regeringens forslag, som det foreligger, kan vi ikke acceptere. Det går principielt for vidt ved at ændre selve asylretten for de facto-flygtninge, og det er de fleste.

Efter Det Radikale Venstres opfattelse kan man løse de problemer, der er ved grænsen, uden principielt at ændre asylretten.

Vi nærer også betænkeligheder ved bemyndigelsen til ministeren i forhold til transportselskaber, typisk flyselskaber. Bemyndigelsen i sig selv kan måske ikke gøre skade, men i det øjeblik den bruges, vil der uundgåeligt opstå meget betydelige problemer. Det har man set i andre lande, hvor man har arbejdet med denne tankegang, og det er et spørgsmål, som grundigt skal vurderes i retsudvalget.

Vi nærer også betydelige betænkeligheder ved de administrative konsekvenser af og bestemmelserne i selve afvisningsproceduren.

Det Radikale Venstre vil konstruktivt deltage i udvalgsarbejdet. Vi kan se, der kan være behov for ændring af udlændingeloven, men vi må gøre det helt klart, at vi ikke kan støtte det foreliggende lovforslag.

Birgith Mogensen (CD):

Nød bryder alle love – også udlændingeloven af 1983. Vi må erkende, at Danmark ikke har kapacitet til at bevare denne lov uden ændringer. Vi kan simpelt hen ikke give flygtninge en ordentlig behandling, hvis der er alt for mange, og vi må også tage hensyn til de danske myndigheder, der skal planlægge.

Allerede i 1984 steg spontanflygtningeaftallet til 12 gange det antal, som vi modtog i 1983. I 1985 indlogerede vi 25 gange så mange asylansøgere som i 1983. Og i 1986 eksploderede indvandringen totalt til trods for småjusteringer og vor DDR-aftale i 1985. 1986-august- og -september-asylansøgernes antal slog hovedet på sømmet. På denne bag-

grund blev et folketingsflertal for en ændring af den alt for liberale 1983-lov synligt.

En aftale mellem Vesttyskland og DDR har efter 1. oktober reduceret asylansøgernes antal ret kraftigt, og hvis lovforslag nr. L 4 opnår folketingsflertal, vil den danske flygtningelovgivning stort set være i balance med andre vestlige landes lovgivning på dette område, og netop dette formål må være hensigten med lovforslag nr. L 4. Derefter skabes en mere ligelig spontanflygtningefordeling i de vesteuropæiske lande. Med andre ord: asylansøgerbyrden bliver mindre koncentreret, og det må vel kaldes sund fornuft alt taget i betragtning.

Vi må konstatere, at EF, Europarådet, Nordisk Råd og FN med flere internationale organisationer endnu ikke har reageret med handling på vore opfordringer vedrørende en organiseret fordeling af flygtninge i Vesteuropa, men vi vil fortsat arbejde på en sådan vedvarende løsning.

Som forholdet er nu, er den økonomisk bedst funderede flygtning i stand til at bestemme, hvor han eller hun vil flygte hen, hvorimod de 90 pct. virkelig fattige flygtninge må leve et kummerligt liv i f.eks. afrikanske, pakistanske og thailandske masselejre. Kun aftaleenighed med førnævnte verdens- og dermed Europaorganisationer kan ændre nævnte uretfærdige situation. Kun ad den vej kan vi fjerne betegnelser som bekvemmeligheds- og luksusflygtninge.

På samme måde undgår vi, at profitagenter ved hjælp af falske papirer kan ordne illegal import af flygtninge til de lande, som »flyder med mælk og honning«.

CD er tilfreds med lovforslag nr. L 4 og vil stemme for vedtagelse af denne nødvendige udlændingelovsændring, der også indebærer, at de reelle flygtninge, vi modtager, får en menneskeværdig behandling. Personlig vil jeg gerne have taget lovforslag nr. L 4's virkninger op til en folketingsvurdering ca. 1. maj 1987. Hvis ét eller flere punkter viser sig ikke at svare til hensigten, kan vi nå at justere, inden Folketinget holder sommerferie.

VS' beslutningsforslag nr. B 6 afviser vi i CD. Men vi opfordrer VS-gruppen til at påvirke de østeuropæiske lande til også at modtage spontanflygtninge i fremtiden.

Kofod-Svendsen (KRF):